

گسترش فضای سبز و راهکارهای توسعه آن در مدیریت شهری تهران

فرشاد بحیرائی
کارشناس شهرداری تهران
farshadbahira@gmail.com

چکیده - امروزه گسترش فضای سبز و توسعه باغات برای حفظ سلامتی شهروندان از اهمیت بسزائی برخوردار است و ضرورت اجرای آن در حواشی شهرهای بزرگ یک امر اجتناب ناپذیر به شمار می رود. اهمیت و تأثیر درختان در حیات شهرها و پایداری آنها انکار ناپذیر است. تا سال ۱۳۴۵ سیاست تفکیک و تعیین نوع استفاده از زمین در اختیار شخص مالک بود. شهرداری ها نیز در موقع احداث ساختمان توسط مالک نقشه مورد نظر او را تصویب و پروانه ساختمانی را صادر می نمودند. در سال ۱۳۴۵ ضمن الحاق مواد ۹۹ و ۱۰۱ قانون شهرداری ها، به شهرداری اجازه شد تا نحوه استفاده از زمین را تعیین و در تفکیک اراضی داخل محدوده شهر دخالت نماید؛ که متعاقب آن قوانین متعددی در مورد تفکیک اراضی در داخل محدوده شهری به تصویب رسید. در این بین افزایش جمعیت و توسعه محدوده شهرها و وجود منافع سرشار در زمینه ساخت و ساز موجب گردید تا سودجویان از هر فرصتی برای تفکیک و تخریب فضای سبز و باغ های واقع در محدوده قانونی و حریم شهرها استفاده نمایند. مراجع قانونگذاری نیز با وضع مقررات خاص به رویارویی با این روند پرداختند. بررسی اجمالی قوانین مربوط به حفظ و گسترش فضای سبز و حفظ کاربری اراضی زراعی و باغات و سیر اصلاحات انجام گرفته، نشان می دهد قانونگذار در این خصوص تکالیفی را برای سازمان های دولتی و غیر دولتی خصوصاً شهرداری ها تعیین نموده که مکلف و موظف به رعایت آن هستند.

واژگان کلیدی: قوانین و مقررات، مدیریت شهری، توسعه پایدار، فضای سبز خصوصی شهری، ضمانت حقوقی